

ایڈیٹر و پبلشر عبدالحمید اکرم پرنٹنگ پریس ٹیبل باغ کونڈغان شہیک کرسایو پورہ آفس 302 قمر ڈولور یونیورسٹی کیمپس فیز 1 جناح روڈ کونڈغان تالان

02 جولائی 2026ء

براہوئی بولی، مذکر مونث ناشرہ

براہوئی بولی ویل آتا گواچی، براہوئی بولی ناوشکار آک اسٹ پلکھوڑ اسے آمانتی آف، (ہد داوے کہ ہراادارہ و اباہت اسد کاریم اسے ناناہ کرے، اونا چند ہم داسر پوسکن شہیک مروک آ کتاب آہیت ہم اودے 'فلاؤ کھنگ' (براہوئی بولی کن سرجم ڈوشتری اف،) البتہ و اباہت بنائی کوشت ضرور کنگا نے، و اباہت نژوت آہیت شہیک مروک کتاب "سپیدہ رنگ" انا پین ہم مثال کن ہنگا کیہ، منگ یک کہ اواہی ہم ہماز پیدوارہ رد یک اریہ، ولے بنائی وڑاٹ نہہ ہزار نا کج لوزج کنگ و اوفتے کتابی دروشم اٹ شہیک کنگ تھین اٹ ہتا کزوک ع کاریم اس ارے۔) براہوئی بولی نا استاد آک کالج و جامعہ عاتینی است جی نشان تفسہ، دا بولی ع سیاسی کاظم خواجہی دوی اف، واکل گواچی، ولے دا نیام اٹ اسر پین برغ اس شاغنگ کہ "براہوئی بولی ع گرانہریا راہوہد اف۔" غلط فہمی سے۔ دا پک ہہیت اسے کہ تا کد بولی سے گرانہریا راہوہد مت، تو اوپانگ اٹ ہنگ۔ و ہرا بولی نا مک اٹ اونا پاروک آک تینا ہڑوئی زندانا دروشانی ع کنگ کیر، او پورہ بولی اس پاننگ۔ براہوئی بولی بلوچ آتا ہیرہ نا بولی، تھین اٹ اوک خلق آن بلیس شارستان، پد تھوک آن بلیس شون بلوک ملک آتسکان تالان، تو اوک تین پتین تون ہندا بولی ٹی ہیت کیرہ۔ گرا پک مس کہ دا بولی بے گرانہریا راہوہد اف۔ اصل دا غلط فہمی ہمسائے بارکیٹ نا بولی تیان اثر ہرنگ نا سوب آن ووی منے۔ یعنی بلوچستان اٹ اردو رابطہ نا بولی، و، تعلیم دوی کنگ نا وسیلہ۔

میش و بلی نافرک کٹانے

ایہو نا تاریخ تینا مفاد تینا سیالدار، دوستی، سنگتی نا داخدر گواچی منے کہ او داسر میس و بلی نافرک آن سلے۔ اکر ایمانداری اٹ ہنگے تو ہنداکان بے انصافی نا بنا مریک۔ ہرانا سوب آن بے کاری آ بندخ کاری آ بندخ نا جاگہ غا تو ک۔ بے ایمان آ بندخ ایماندار آتاق ع خلیک۔ ہندا غزہ عاتیا چکا غزہ مفتی مریک، ہندا سوب آن ایونن سخافت، سیاست، ادب، تعلیم، تجارت، غرض زندانا ہرا شیخ آتے ہرن اوقبتی نالائخ و نا بود آ بندخ آتاراج و۔ دن انکا تا نیام اٹی کس اس ایمانداری یک اونا شیخ ع حساب اسے ٹی اٹیک کس اس علم و عقل انا ہیت اس کرے اوڑاملندہ و مخرہ کنگ۔ کس اس چکو پاداری اس درشان یک اودے گو کنگ نانا مریک۔ اسر ہندن ع مثال اس سرکاری دفتر آتینی ہر اوک کس اس کاریم کنگ یا بیل کنگ خواہک اوزکن ویل آک ووی کنگرہ۔ کس اس تینا زموری ع پیہ مریک تو اودے گوک پاننگ۔ زندانا بے

آخا تو ج آزدن من ہندن اسٹ ایلونا زی اٹ دوتے شاعون۔ واژان مستی ہنگ ناسنے وس دو پز و۔ واژکن علم و دوی کر دوی الی، واژکن انصاف آ ہنگ باید اف۔ واژکن راست ع راست پاروی مریک، راست اتون سلوی مریک و طبعاتی فرق ع کم کنگ کن نت و دو غلوی مریک۔ طبعاتی فرق ع کم کنگ نا مطلب ع مخلوق میس و بلی نا بریری خیال یک، حالانکہ دا جوان ع مثال اس اف۔ طبعاتی فرق نا مطلب اسکول آتاق حافنگ ناظام اسر وڑ مرے ظارانی سلوک آ بندخ آک محمود و ایاز آبار حساب مرے۔ ہرا کاریم اٹی ہرک اول سلوک ع بایدے اونا کاریم ہم اول مرے، بندخ نا مون و ہتینی آہنگ بایدے اونا لائخی تے ہنگ۔ انعام نا ہرک حقدار ع اودے ملے۔ دفتر آتے ٹی حاضر، غیر حاضر کاریم کروک کروک کیر و آسہ واڑا عازیزیلک دا جوان ع ہیت اس اف۔ ہندن کس ڈو پٹی ابرے یا برف ناخوہا کل ع اسر وڑ سینگ۔ دا بیرہ ن تین تون دشمنی کنگ اٹی افن بلکن تینا سرزمین تون بے وفا کنگ اٹی اُن۔

"خوبیگ آتا گڈ کیو پوٹی"

سین انا دس، برف آک توی ڈغار آتینا مہین آگد ع تالان کریر۔ روہوی آچک ہم نوڑیک، برف آتا گہل آک دریاہ اٹی تار خلنگ نسر۔ سب اتون وختی جگ آتا بائخ آن پیش تموک آمول تینی غامان اٹ تالان منگ کس۔ دا خلق امپ بٹ کروک آ پھوال مخلوق نا کس، روہوی آچک موٹا اون اوار پیڑنیکا اسر ہندن ع نمارہ اسے نا ڈیک و تیکہ دن کہ ہندوش نا طوفانی آ موسم توی علاقہ ع تینا پوڑ نا گواچی کے۔ شہدانا ہنگن آجگ طوفانی آ تہوانا سوب آن ہندن سُر اکر دن کہ کس اس لڑہ ٹی مرے۔ تہوانا ہر ترند آ غوفہ جگ اٹ پڑنیکا سگ انا پت اٹ درجک آ مرچی و بے دان نا ڈولیک، ہرا ک موٹا آن اصل مون ہر پیگاسر، اسر ایلو تو گسا اسر عجب ع ساز زیلک اس ووی کیرہ۔ ہجیم و

قرب، ایڑہ اہلم تاروشم گوی کرسا کرکے۔

درک اس لکھو کہ اوڑو، غم انا پُرانگا جگ اٹی دا ک ایک درکسا گواچی کرکے۔ اودے اونا ارغ نا ختی، کرکے۔ او دار اس تینے نا جوڑا لہ نہ تندی اونا چنگ و غورانت یات زی آہیہ و اراست تینا کلک ع لہنا کلک آتھا کہ۔ زغونہ نا کلک آتیاں خوبیک آک شوش کنگ نسر۔ اوائل انا خا خراٹ تینا چتا نا بے خبر آ آجبت کن گزنی کرکے۔ او ہندا گزنی ٹی کس کہ کنا چتا نا بے خبر آتے دیو سہو.....؟ اوک دنا دو آتھو.....؟ ہندا ڈکھ فریشتی ٹی او بڑی خلیک، اونا گٹ بارک، خن تیان تے خوبیک آک موشیف کیرہ۔ مرک و گور انا پڑاؤ آ بیوں، لاچار آ نیازی نا اوقبت نا گز داب اٹ تموک کس۔ او بے خبر آ آلم اٹ تینا تھوک آ یات آتیاں پچاٹ اختہ جان کس۔ اوتینا پچکی ع است آتھگ کس، امپ بٹ نا گریک اونا خن تا مون آ کوی کیرہ۔ اونا ہوش اٹ اونا سیال،

ڈاکٹر سعید تبسم نافع

عبدالرزاق ابکی نا تیرہ عاک کتاب ناہنی سازی ع۔ و اسر پین گوٹہ ع تیرہ سہہ ہر ارے ہر اس کتاب نا بیک نا بیکل آ شہیک، ع، ہرا غلام حسین عابدنا۔ نازین نارٹی پو چہ ڈاکٹر صاحب دا کتاب ع "پین اٹ" کرسا نوشتہ کرے: "ہمو پھل انا ہرا پت آتا گواچی مس۔" ای کتاب نا افسانہ غا تا بارواٹ ہیت کنگ آن مسٹ دا پانگ خواہ ع کثر اٹی ای کاشن ناہنی Non Fiction ناہیت ع کنگ افٹ۔ چائے افسانہ مرے ناول مرے ڈرامہ یا پین صنف اس مرے واقسر حال، پلاٹ، واقبتی مروک آسہ عاک 59% ناراج انا زوی نوشتہ ع۔ اسر نوشتہ کار اس ہمو گڑا تے تینا نوشتہ اٹی ایک ہر ہتے او خنگ، ہر ہتے او محسوس یک۔ دا کان گڈ اونا مسخت ہندا مریک کہ اونا نوشتہ ع خواہگ نا دخت آ اونا خا نوک ہم ہندا گڑا تے محسوس کے، ہر ہتے او کرے۔ ہمو گڑا تے پیہ مرے ہر ہتے او پانگ خواہک۔ و واژکن او ہمو گڑا تے نوشتہ یک ہر ہتے ولے فنی مفروضہ او خلیک دنا معن اٹتے تینا نوشتہ اٹی خنک دنا معن نا کماش آک بیری ہر دور انا نوشتہ کار آک تینا دور تینا چا گڑو تینا بندخ کار آکس کاری ع کرسا کرے۔ دا وڑ شیخ منگ کپ کہ اسر نوشتہ کار اس پین چا گڑو تینا چا گڑو نا خا نوک آتا زوی آ زور اٹ اتے۔ اوفتے ہمو گڑا تے خا نوک، ہر ہتے اونا قاریک نئے خا نوک نئے خنگ نا و ہیت عتہ۔ و واژتوں اوار ڈاکٹر صاحب ڈاکٹر سعید تبسم نا دا دا و زوہ افسانہ دے تا سوچ ع ہم خلیک۔ اونا نارواتے 1- خانہ۔ 2- گری آ کچک

ع روشانی آ بروٹی ع۔ او چناتے رفاک کہ زندگی و زندانی انت فرق ارے۔ او سزدار آتا کنا و نازی آ براز ہم یک۔ او مدام چراغ دوی ناراج، ناعلم تون سفر کنگ خواہک۔ او ہندا سفر ع تینا افسانہ غا تا کہ ہم جوڑ یک۔ ڈاکٹر صاحب تینا افسانہ غا تا اسر اسر سزانی بھارت کرمب و بھارت پختہ ع ہیت کرے۔ اونا سزاس خواہگ آن گڈ خا نوک نا مون آ راج انا ہزار آ ویل آک ہا لہ۔ دن کہ اوتینا "خانہ" پنی آفسانی ٹی پاک: "داڑے ڈاکٹر نا شکل اٹی قصاب ٹولوک کس۔" (پنہ 9)۔ داڑے تینا ناراج انا ذاکٹر آتاسلی دروشم ع مون آتھگ آن گڈ اوتینا ڈکھ آتا باروت پاک: "درد ع کم کنگ نا کل آن جوان انکا درمان ناختی ع۔" (پنہ 9)۔ واژان گڈ اوزدانا اسر بھلو راز اس پاش کرسا پاک: "کنا انری کنا زندگی ہندا وڑد ع۔" (پنہ 9)۔ ڈاکٹر صاحب نا دا سز آن تے تینا تہہ انا وڑد اوتون نئے تینا درمان نظر بریک۔ نین ہم دم اسے کن سوچ خلیک و ہندا کپ ع انا کرسا ڈاکٹر ع وادایتہ

حسن آہالی وڈا ہالی وڈا ادا کار کنگی مرے۔" (پنہ 13)۔ واژان پد ڈاکٹر صاحب ناراج انا سیالی و سا لکھدی نا کڈا برسا پاک: "ای تینا مسز ع نئے تقرہ نما قوم جتا ونا قوم جتا۔" (پنہ 10)۔ دا ستر ع خواہگ اٹی گڈ نا است آدن انکا سدا کہ غاک بریرہ ہر افرارشتہ غاک بریرہ ہندا کپ آ سلبریک کہ اوتفا قومک جتا نسر۔ ودا سلسلہ اسر زمانہ سے آن بر جا، ہرانا درشانی ع ڈاکٹر صاحب کرے۔ "آڈھی چشی اسکان اسکول خالی مسکہ۔" (پنہ 15)۔ دا کان موتی ہندا افسانہ ٹی اسکول نا ورناسوچ و کرا و اوتفا چا گڑو درشانی ع کرسا پاک: "ہرا تم گروپ اس ایلو گروپ ع چلیج کرکے تو اسکول آن پشون دا فاجگ ڈاکٹر سعید تبسم تینا کتاب "زودہ" نا افسانہ "دہ سے انا پد" اٹی غریب آتا پارے: "ڈاکٹر صاحب ناگیب آتا مٹ اف، و ایلو کتاب، ہر اس سال 2016ء ٹی ہر دور انٹینیوٹ آف ریسرچ اینڈ پبلی کیشن کونڈ نا کڈ آن شہیک منے۔ دا کتاب ع ووب آ شہیک کروک "براہوئی میڈیا" ع۔ "نازین" نا سرپنہ ع "ہجریم" شہینے۔ وانا ہند 150 روپی ع۔ نازین کسے اسکان براہوئی میڈیا نا ولے خدا چا ک کن و خاص کرای ہندا تیرہ آن بھارت خلیو۔ دانا سوب داوے کہ کنا ادب اٹی تیرہ کروک ع فزٹ کروک پارہ۔ و بھماز 83ء دانی کل 21 افسانہ۔ واژان بندخ آتے اوتفا تیرہ نا کنگ نازی آ

عمران فریق

ای ڈاکٹر سعید تبسم نا افسانہ غا تا کتاب "نازین" نا گڈ کیو افسانہ "سہہ" ع ختم کنگ تون کتاب ع بند کریت و پارے: "اکہ نا تیرہ ہفتہ سے ٹی بتو تو نا کنا ہونن ق اٹی خنٹ کہ ای چنی سے ٹی ٹولوک چا کنگ اٹ۔ ہندا اوتون سعید تبسم ہم بس، او کنا ماس آتوس۔ ای خوشامد آن مسٹ خالی سن تھوک آ پیالہ ع راست کرسا اٹی چاشا غاٹ و پیالہ ع سعید تبسم نا مون آتھاٹ۔ پیالہ نا تھنگ آن گڈ اودے حال حوال کریت تو او دمڈتی اولی سوال ع تینا کتاب نا بابت اٹ سوچ کرسا پارے: "اسر پورہ خا نوک کتاب ع؟" ای ورندی ترسا پارے "جی او مسر و ارخا نوک تے۔" کنا ورندی نا بنگ تون ڈاکٹر صاحب تینا پیالہ ع نیمہ غالا و میش مس۔ و سر بلنگ آن مسٹ ہنداش ختم کنگ تون کتاب ع بند کریت و پارے: "اکہ نا تیرہ ہفتہ سے ٹی بتو تو نا کنا ہونن ق اٹی خنٹ کہ ای چنی سے ٹی ڈاکٹر صاحب نا دا ہیت آن گڈ بھماز خوش ہم مسٹ و بھماز ارمانی ہم۔ خوش داسوب آن کہ اوتینا کتاب نازی آ تیرہ اس خواہک۔ تینا خوری تا رزلت ع نا نظرات ہنگ خواہک۔ اودا معلومداری ع کنگ خواہک کہ دا مخلوق کنا تخلیق ع ہر انظرات مرک اوٹی اقدہ جوان ع گڑا، اقدہ نو نوشتہ نشانندی یک۔ تا کہ اواوقنا زوی آ پین کاریم کے۔ اوارمانی دا گڑا افسانہ کنا بلیو شاعر و ادیب آک ڈاکٹر صاحب نا سوچ آبار سوچ اٹتے تھہ۔ ای ڈاکٹر صاحب نا بنگ آن گڈ اونا کتاب ع ولدا دوی کریت و اخیر اونا خوش کن دا تیرہ ع نوشتہ کریت۔ ہرا دا وڑد ع: "کنا کھرا نا نظرنازین نا دروشم آ" "نازین" ڈاکٹر سعید تبسم نا افسانہ غا تا ایلو کتاب، ہر اس سال 2016ء ٹی ہر دور انٹینیوٹ آف ریسرچ اینڈ پبلی کیشن کونڈ نا کڈ آن شہیک منے۔ دا کتاب ع ووب آ شہیک کروک "براہوئی میڈیا" ع۔ "نازین" نا سرپنہ ع "ہجریم" شہینے۔ وانا ہند 150 روپی ع۔ نازین کسے اسکان براہوئی میڈیا نا ولے خدا چا ک کن و خاص کرای ہندا تیرہ آن بھارت خلیو۔ دانا سوب داوے کہ کنا ادب اٹی تیرہ کروک ع فزٹ کروک پارہ۔ و بھماز 83ء دانی کل 21 افسانہ۔ واژان بندخ آتے اوتفا تیرہ نا کنگ نازی آ

سلمان لائق

بدل:- عزیز آبادی

عزیز آبادی

عزیز آبادی

ابن انشا

پن
تخلص
شیر محمد خان
انشاء
ودی دے
کزیت
اصناف ادب
ذیلی اصناف
پنی آتصیف آک

15 جون، 1927ء
11 جنوری، 1978ء
شاعری، نثر
غزل، نظم، مزاح
اردو کی آخری کتاب
چلتے ہو تو چین کو چلیے

ابن انشاء شاعر و بولگ شوگ نوشوٹک اس کس۔ اونا اصلی پن شیر محمد خان کس، و تخلص انشاء۔ او 15 جون 1927ء نا دے جاندھرنا اسد خلق اسے ٹی ووی مس۔ 1946ء اٹی پنجاب یونیورسٹی آن بی اے و 1953ء اٹی کراچی یونیورسٹی آن ایم اے کرے۔ 1962ء ٹی فنل بک کونسل نا ڈاڑیکٹر پن مس۔ ٹوکیو بک ڈویلپمنٹ پروگرام نا واکس چیرمین و ایٹیشن کو پہلی کیشن پروگرام ٹوکیو نا بجائی مجلس ادارت نا باسک کس۔ روزنامہ جنگ کراچی، و روزنامہ امروز لاہور نا ہفت روزہ ایڈیشن و ہفت روزہ اخبار جہاں ٹی ”ہلکے فکے“ نا پن اٹ کالم نوشید کریک۔ ارا شعری مجموعہ، ”چاندگر“ 1974ء و ”اس ہستی کے کوچے میں“ 1976ء اٹی ہینک مس۔ 1960ء اٹی چینی نظم آتا منظوم اردو ترجمہ ”چینی نظمیں“ ہینک

اس کا فریادے، نئے قوم دشمن و نئے غدار۔ ”ہمارا ملک“ نا سر حال اٹ او تینا وڑاٹ و تینا است انا ہیبت آتے بیان کرے۔ اونا غٹ نظم و نثر آک ہند وڑاٹ اٹی، کہ اوتینا ہیبت و بھار سفا و پاش انگ لوز آتینی کیک۔ ہندا سوب و کہ اور ادب اٹی بھلو پن اسے نا خواہہ مٹگ کرے۔ اونا اسد خودکلامی سے نابل دا وڑاٹ اٹی: ”ایران اٹی دیر پینگ؟“ ”ایران اٹی دیر پینگ؟“ ”انگلستان اٹی دیر پینگ؟“ ”انگریر قوم پینگ؟“ ”فرانس اٹی دیر پینگ؟“ ”فرانس اٹی فرانسیسی قوم پینگ؟“ ”داہرا سلگ؟“ ”د پاکستان؟“ ”د ملک اٹی ستھین اٹ پاکستانی قوم پینگ؟“ ”آنا..... دانی پاکستانی قوم پینگ؟“ ”دانی سندھی قوم پینگ؟“ ”دانی پنجابی قوم پینگ؟“ ”دانی بنگالی قوم پینگ؟“ ”دانی دا قوم پینگ، دانی اے قوم

زور شانا، و ترقی پسندی نا ڈیا و دوٹی ہانگ آن پد ہم اوٹی ہراسی تے کاریم اٹ ایس، او اونا جندا ہڈ آتا دیر ”وے..... پنجابیک تو ہندوستان اٹی چکا ہیبت آتے محسوس کریک۔ و ہم ریگڑہ“ اوفتے بیان کر سا مونی ایسک۔ ”سندھیک تو ہندوستان اٹی ہم ملیدی و بولگ شوگی وڑاٹ او بھار سا ریگڑہ“ ہمو ویل آتے پاش کرے، ہرافتے ”بنگالیک تو ہندوستان اٹی ہم اگلس وڑاٹ پانگوس تو کیک ریگڑہ“ ”گڑانن جتا ملک اس اتنے جوڑ کیبک ”نندار“۔ وے اودافتے بھار کرین؟“ سا دہی ٹی بیان کر سا اس نا است انا ”دیک اس مس، ہش..... دا کان ہیبت آتے مونی ایس۔ و دانی پد جوڑ کپوڈ“ سر سب ہم مس کہ نئے اودے کس ☆☆☆☆☆

حیدرآباد نا ریسرچ اسکالر محمد کلیم الدین تینا اسد نوشت ایسی پانک کہ ترقی پسندی تھریک، منشور پارٹی لائن ساڑی ارے۔ اونا نظم آک دن تو دنیا ٹی چاہنداری نا درشانی ٹی تینا عہد انا اسد شاعر اسے آن ہم پد اٹس، وے اونا نظم آتا ماحول تینا عہد انا اسلوب آتین اسل جتا وے۔ اونا اولیکو مجموعہ نا پن ”چاندگر“، و ہرا کس، تینا شاعرانہ غلطی و فنکارانہ ایمانداری نا سوب آن اردو و زندہ کرے۔ د پنچا امن انشا پوسکس آچھین انا ہمو شاعر آتا سریش، و ہرا کس ایسٹ انا تینا دارو مینٹ اٹ پد ہم تینا اولیکو وار شاعری ٹی جنری است زمانہ ناراجی ویل و اس نا ڈکھ ڈوڈ و خواہی، شخصی آزموندہ غانا اہمیت آ سر سب ہم مس کہ نئے اودے کس ☆☆☆☆☆

نوشت آتے ہنسا ایس، و منظوم ترجمہ کرے، ”چینی نظمیں“ نا پن اٹ کتاب اٹی متھن انگا چین نا خلقی شیزیک اری۔ صحیفہ کنٹیوشس نا نظم آک، شوان نا لیکو، جوگی تا تین تون ہیبت کنگ، و اوقتا زرکول و پوسکس آ عہد انا نظم آک ہم۔ ہینک کرے۔ دا کتاب نا دیباچہ ٹی اوتینا دا خیال آتا درشانی و کریس کہ پونا تھیدا آک ہم خاص و گڑا وے۔ او پارسیس کہ او دا کان مستی ہم اونا تنقیدی مضمون تے اردو ٹی بدل کیک، وے لگک کہ اونا دا ارادہ پورومنگ کت۔ مولانا آزاد نیشنل اردو یونیورسٹی کیک، و اونا سخت اصلاح وے۔ ”اردو کی آخری کتاب“ نا بنا ٹی ”باعث تحریر آک“ نا سر حال آتین انشاء کتاب اٹی انت نوشید وے، اونا سفاکی و دا وڑاٹ بیان کیک: ”نن دا کتاب اٹی پوسکس و ہیبت اسد نوشید کتن۔ ایسٹ تو ایونیکہ اسد کتاب اسے ٹی ہم پوسکس و ہیبت اسد نوشید کنگ نا رواج اف۔ نن خاص وڑاٹ ہمو گڑا تے نوشید کرین ہرافتے کئی سال آتینا خوانانن۔ بس داخ ارے کہ ہمو دیک بھار ہڑوٹی نا کس۔ جمہوریت سوشلزم، فتوہ و ایٹکشن نا غوغا کس۔ دا شور و غوغا ٹی تاریخ، جغرافیہ، حساب، گرامر غٹ سچ آتینی گڑا نہ گڑا اس گڑوڑ مسنہ۔ ہندا نا تاریخ آتینی پوسکس و حسین آزاد نا ”اردو کی پہلی کتاب“ نا سوار کنگ۔ اکبر نا نورتن آتینی ہم بیروڈی وے۔ بیروڈی یونانی لوز بیروڈیا غانا پیش تمانے، ہرا نامعہ ”جوابی نعت“ وے۔ براہوٹی ٹی دارکن بوگی و نند وے درستی راستی کرفنگا تے۔ اردو ادب اٹی طنز و مزاح نا دا حری وے۔ براہ راست انگریزی ادب آن بلنگا تے، ہرا نامعہ لوزی نقالی یا لوز آتے دا لگ ایک کر سا کس اسے نا کلام یا نوشت آملیڈ کتنگ۔ دا کتاب اردو ادب اٹی اسد سر سب بیروڈی اس سر پند متنگ۔ ہندا و انا کتاب اس پطرس بخاری، ابن انشاء غانا مست نوشید کرینے، وے اونا نشاندہ اولیکو منسج کس۔ و ایلو دا کہ پڑ قوم آتا بولگ شوگ نوشت اٹ بھلو فرق اس ارے۔ پطرس نا نظر نظر بہ تفریح کس، وخت اس کہ ابن انشاء راجی بے انصافی تے نشاندہ

اونالوچ آجون و کس
ڈوبے ڈٹے۔
انت۔۔۔! سچ انا داڑے کاختی
وے۔۔؟
داکوک و کس تینا کے
تینا کٹ وے اٹھا اوڑا
انسان دا کزاندہ سلامت
ہرٹی ولد کاکوک و
کوک اٹس زیبا وے۔
7
تیوی جہان اٹ رب اسٹ
کس رب اناس، اوکل اناس
گل تینا کٹ
اک کس اس داڑے بدر
نن گل داڑے تین پتین
کس شون بے توپین زدک
انت کڑوے یا میوہ۔؟
سچ آک ہیا کیک کٹ
خینک ہیا کیک کٹ
اوکل گڑا کٹ کوک نا۔
☆☆☆☆☆

اٹ دخت وے تے تو لوک وے۔۔؟
ازفنگ وے، سوچ کنگ وے
اُست انا ہیبت وے پانگ وے
داؤنیا۔۔۔ امر وڈیا تے۔۔؟
داؤنیا داؤنیا وے۔۔۔؟
4
کہ جاگ جاگ ڈنیا ٹی
پھل زدانے، سر سوز وے
ہر ہر خلق اٹ شکر وے
جس چھل دریا کٹ وے
جس خوشی محفل میلہ
جس بازار سچ آتا
زباز بیا جوان سر ہوک
بوکی بریشی گل تان
جس غلدا انا وے
وڑو غلہ ملگ اوڑے
جس پڑ و زراں چٹی
اوی خیسن جین پیسہ
انت اس خواہس حاضر نے کن
انت اس خواہس۔۔۔۔۔
مہونے۔
داہین وڈکھانا ڈنیا ٹی
خوشی دا تاق امر۔؟
داہرا ڈا غانا گپ آک ہ۔۔؟
ہرا جہاں ناٹش وے، پا۔۔
5
ہرا آدم تانن اولیا د
اودہ ہمار ہمو آدم نا
اوا آدم اپا ہرا اسٹ
اودہ تین وے یا سوزا وے۔۔
دا دھرتی گل انا دھرتی وے
ڈنیا ہم تو ہرا اسٹ
گل خلقت نارب اسٹ
رب اسٹ او خلقت نا
گل بریر بر فرق انگ
گل انا تن و دھرتی آ
6
داکوک تینا پیس آ
داڑے ریک آ تو لوک وے
بینگنی داکوک نا
کاہے جاگ کاس گار مرے

نظم
چنا
..... ابن انشاء
..... براہوٹی بدل جمید عزیز آبادی
دا چنا امر پھنسا وے۔۔
دعا وے دا پھنکا چنا وے؟
ہشی ہشی آسوزا گ آ
لنگر پیگن تو لوک آ
ہشکن لاغر بازن، بازن
دا چنا امر پھنسا وے۔۔
دعا وے دا پھنکا چنا وے؟
ریک آ تینا تو لوک
نئے انا پھنکا باخو وے
نئے اونا جان آچ و گڈر
کاٹم پیش بے نوپ وے
نت تے تے تے ترف
نئے گوازی نا وڑو تون گوا
نئے سچ انا رچ و ماس اوڑو تون وے

